

Sygn. akt I ACz 133/14

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lutego 2014 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Andrzej Struzik (sprawozdawca)

Sędziowie: SA Wojciech Kościółek

SA Jerzy Bess

po rozpoznaniu w dniu 5 lutego 2014 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z powództwa L. B.

przeciwko Komisariatowi Policji w K.

o wyjaśnienie, skontrolowanie, dowieszenie, dochodzenie i zabranie

zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 30 września 2013 roku, sygn. akt I C 1636/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 września 2013 roku Sąd Okręgowy w Krakowie odrzucił pozew złożony przez L. B., w którym powódka określiła stronę pozwaną na „Policję Komisariat Policji (...), ul. (...), (...)-(...) K.”. W uzasadnieniu swego rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy wskazując na treść art. 71 k.p.c. zauważył, że gdy braki w zakresie zdolności sądowej lub procesowej albo w składzie właściwych organów nie mogą być uzupełnione, sąd zobligowany jest znieść postępowanie w zakresie, w jakim jest ono dotknięte brakami i wydać – w miarę potrzeby – odpowiednie postanowienie. Przywołując art. 199 § 1 pkt 3 k.p.c. Sąd I instancji wskazał, że brak zdolności sądowej którejkolwiek ze stron skutkuje koniecznością odrzucenia pozwu. Biorąc pod uwagę, iż na gruncie sprawy wyłącznie legitymowanym biernie mógłby być Skarb Państwa, Sąd Okręgowy stwierdził, że pozwany Komisariat Policji nie ma zdolności sądowej, a brak ten jest nieusuwalny. Konstatacja ta skutkować musiała odrzuceniem pozwu. Na marginesie rozważań Sąd I instancji zauważył również, iż sposób sformułowania powództwa nasuwał poważne wątpliwości czy mieściło się ono w zakresie pojęcia „sprawa cywilna” – co samo w sobie również skutkować mogło odrzuceniem pozwu, zgodnie z art. 199 § 1 pkt 1 k.p.c.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiodła powódka wnosząc o nadanie prawidłowego biegu sprawie, uzasadnienie swego stanowiska ograniczając do wyjaśnienia własnego rozumienia sformułowania „nieprawidłowego dochodzenia spraw” oraz przedstawienia okoliczności trapiących ją problemów.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Trafnie Sąd Okręgowy zauważył, że stwierdzony brak zdolności sądowej strony pozwanej ma charakter nieusuwalny i właściwie zastosował przepisy art. 71 k.p.c. i 199 § 1 pkt 3 k.p.c. Na gruncie niniejszej sprawy skarżąca precyzyjnie skierowała swoje żądanie względem Policji, Komisariatu(...) Policji w K.. Ani Policja, ani tym bardziej Komisariat (...)Policji w K. zdolności sądowej nie mają, gdyż ta na – mocy art. 64 § 1 i 1⁽⁽¹⁾⁾ k.p.c. – przysługuje wyłącznie osobom fizycznym, prawnym i jednostkom organizacyjnym wskazanym w ustawie. Przywołane przez powódkę podmioty nie mieszczą się zaś w żadnej ze wskazanych kategorii.

Jedynie w przypadku gdyby treść pozwu nasuwała wątpliwości, czy intencją skarżącej było w rzeczywistości pozwanie Skarbu Państwa, wówczas Sąd z urzędu mógł sprecyzować oznaczenie przeciwnika procesowego powódki. Taka sytuacja na gruncie niniejszej sprawy nie miała jednak miejsca. Tym samym zgodnie z ugruntowanym orzecnictwem Sądu Najwyższego, należało uznać, że Sąd Okręgowy nie był władny oznaczyć Skarbu Państwa jako strony, albowiem żądanie oparte zostało na twierdzeniu, że jednostka wskazana jako strona była podmiotem od Skarbu Państwa odrębnym (por. wyrok SN z dnia 17 listopada 2005 roku, IV CSK 313/05, LexPolonica nr 1632629 oraz wyrok SN z dnia 7 maja 2008 roku, II CSK 10/08, LexPolonica nr 2021693). Zatem skoro podmioty oznaczone jako strona pozwana nie miały zdolności sądowej, pozew podlegał odrzuceniu.

Konkludując, wobec merytorycznej zasadności rozstrzygnięcia Sądu I instancji, zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 385 k.p.c.